

KEVEVÁRA

TÁRSADALMI HETILAP.

Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Helyben egész évre 9 kor. 60 f., fél évre 4 kor. 30 f., negyed évre 2 kor. 40 f.
Vidékre " 10 korona, " 5 korona, " 2 kor. 50 f.
— Egyes szám ára: 20 fillér. —

Felelős szerkesztő:

JAKABFY ERNŐ DR.

Kiadóhivatal, hová az előfizetések és hirdetések is küldendők:
Oberlőnter Róbertné könyvnyomdája, Kevevéra.

A lap szellemi részét illető közlemények „KEVEVÁRA” szerkesztőségére intézendők.

Decentralizáló kulturát!

Az utóbbi esztendők nagyon megváltoztatták a főváros képét. A szükség és kényelemszeretet mindazt megteremtette, amiért a külföld metropolisait irigyeltük, s a fejlődésnek ez a processusa minden vonalon egyre tart.

Bizonyára örülnünk kellene ennek a ténynek, ha ez minket a vidéket csak mint szemlélföket érdekelné. Sajnos azonban a dolog úgy áll, hogy a főváros hirtelen fellendülése jórészt a vidék fejlődésének kárára történik.

Mihelyt valami különösebb érték merül fel a vidéken, akár ember tehetségben, akár valamilyen természeti lelet képében, nyomban viszik a fővárosba, hogy „kellő millióba” helyezzzék. Szóval a főváros rohamos fejlődése olyan az országhoz képest, mint a vízfejű kórja. A fej egyre nagyobb lesz, és a test egyre senyved.

Nézzünk csak egy pár példát. Hazánk leletekben gazdag ország.

TÁRCA.

— ** —
Hófény.

A weskjöldi csucs már messze mögöttünk maradt, izzo hőmezők választótlák el tőle, melyek bevilágítottak az éjbe. Vacsoráztunk a menedékház terraszán. A hófúvás megszűnt, és csodálkozva bámultunk a pólusra, a honnan időnkint ivalakban futott le egy-egy planéta.

Mr. Brosches, a vezetőnk unta meg leghamarabb és sürgette, hogy fekdjünk le, mert hajnalban tovább szándékoztunk menni, hogy a Pechálig jussunk. Bementünk a menedékház szobájába, hogy nyugóra térjünk.

Kelemetlen nedves szag tekergelt a levegőben s elfacsarintotta az ember orrát, amint a tiszta szélmentes éjszakából belépett. Eddig csupa hófúvásban volt részünk, áztunk — fáztunk, most pedig a hideg megenyhült, kellemes átható volt a levegő s a tüdők tagyula itta be odakint. Elhátároztam, hogy a verundán alszom. Kint maradt Mr. Brosches is. Ellen is a gyö-

Kétezer esztendővel ezelőtt rómaiak laktak földjén, s mindennapi dolog, hogy oly emlékekre bukkannak a földben ásás közben, vagy más módon, melyek ebből a korból maradtak reánk.

— Mi történik ilyenkor? Helyre állítják az emlékeket? Hajlékot emelnek föléje, hogy az ország különféle részéről és külföldről eljöjjenek az érdeklődők? Szó sincs róla. Kiszáll egy bizottság és elviszik Budapestre, a Nemzeti Muzeumba.

Ha egy-egy vidéki szintársulatan feltűnik egy-egy tehetséges csillag, élvezi a közönség sokáig? Dehogy! Egy szép napon megérkezik a jószimatu pesti direktor és viszi magával. Igaz, hogy az a színész vagy színésznő a vidéki dicsőségből segédszínész szerepekbe esik, de mit bánja ő, mikor álmainak álmaihoz jutott el, a pesti deszkákhoz!

És a processusnak meg van a maga negatív oldala is, amely mérleken szivja fel a főváros a vidék értékeit, oly mértékben szórja ki magából a kétes existenciák ezreit.

nyörű, szőke svéd leány, akinek csodálatos fizikumát mindnyájan bámultuk. Gyöngéd és kedves volt, de az izmai acélosak, mindig kitartott velünk, sohasem panaszkodott s ha kérdeztük, hogy fáradt-e, csak mosolygott!

Prémekbe burkolózva fekdjünk le a rügtönzött fekhelyre. Mr. Brosches a következő pillanatban melyen aludt. A bundák, melyek fölösen betakarták, ritmikuson emelkedtek mély lélekzése szerint.

Elnéztem őket és nem bírtam elaludni, a sok új benyomás, az éjjeli tájkép felizgatta az idegeimet. Valami különös érzés volt az alvó emberek mögött hideglehetően lakatlan vidéket nézni, amelyek a maguk éleitelenségében úgy tetszettek, mintha a végtelenséget akarták volna betölteni. „Végtelenség!” Igen! ennek a szónak a fogalmához jutottam közelebb!

Hánykolódásomban Ellen hangja szólított.

— Ne nyugtalankodjék! Ha nem bír elaludni, inkább nézze nyugodtan az eget. A hányodással az idegeinek árt, míg emigy szép látványban is van része.

Közelebb huzódtam. Ellenhez, s már

Letört ügynökök, hajótörött kereskedők megveszik maguknak az obligát fehér nyakkendőket és aranykeretes cvikkert - tíz évvel ezelőtt még monoklit vettek, de ma már ez gyanus és mennek a vidékre „vállalkozni.” Ezek azok az urak, akik varrógépet adnak el és másnap megérkezik a 100 kötetes diszkótésű Pityi Palkó jubileumi kiadása. Akik pénzt szeretnek kölcsön, oly szolid feltételekkel, hogy három hét múlva az áldozatnak utolsó párnáját huzzák ki a feje alól.

Ezek ellen az emberek ellen csakis műveltséggel, a kultura fegyverével lehet védekezni. Ennek pedig ott kell kezdődnie, hogy a vidék felismerje az erőt, mely felett rendelkezik, hogy megbecsülje s ne kótyavetyélje el egy tál lencséért a hivalkodó nagyvárosnak. Mert nem a vidéki közönség érdeklődéstelenségén mulik az, hogy vidéken pang a kultura, hanem a vidék érdeklődése aparát hibába esik, mert nem kap megfelelő kielégítést.

Azonban örömmel látjuk, hogy

nem is álmosan csak pihenésképen nyújtottam végig a bundán. Ellen sem aludt. Néztük együtt a szűzi mezőket és a távoli fehér éji madarak szálltak halk rebbenéssel a levegőben és a csillagok egyre hulltak. Amint megláttunk egyet - egyet esni, figyelmeztettük egymást rá. És elkezdtünk diskurálni együgyű dolgokról, hogy mindenkinek van egy csillaga, aztán Flammarionról beszéltem gyermeki rajongással és - igen a gyermekkorunkról is elmondottunk emlékeket, s a míg fölöttünk szállt az éj, mi régi meghitt barátok lettünk. Ellen beszélt az otthonáról, a csecsebecséről és beszélgetett magának magamról.

És én beszéltem:

Lássa Ellen, minálunk nem lehet becstületesen beszélni a lányokkal. Nálunk a lányok vagy kacérok, vagy büszkék, mindenképen fáj őket szeretni. Sablonos számárságokat kell nekik mondogatni és léha füres szellemeskedést. Szép nyakkendőt kell hordani. Messzi innen fekszik a mi városunk, kicsiny emberekkel, akik közé mégis visszamegyek, visszamegyek szeretettel, mert azért kedvesek nekem ők, így is, a nyomorúságos apró emberek a

itt-ott kezdik felismerni a kor tüneiteit, - már pedig minden orvoslást a diagnózisnak kell megelőznie. Szombathely például olyan történeti kiállítás tudott rendezni, amelynek megtekintésére nemcsak a főváros, hanem a művelt külföld is sietett. Hódmezővásárhely olyan kerámiai ipartelep-et létesít, melyhez hasonló agyagműiparnak nem akad párja a kontinensen. Ma már vidéken olyan művészeti lapok jelennek meg, a melyek nem hiányoznak egy budapesti kávéház asztaláról sem. A vidék több városában kulturházakat építenek, a melyek hivatva lesznek a helyi nevezetességeknek befogadására.

A képzőművészet témáért, diszpozíciókért régi barátja a vidéknek. Örömmel látjuk, hogy a szolnoki, nagybányai festőtelepek mennyire közelebb viszik a népet a képek szeretetéhez. Sőt kezdjük már megszokni, hogy a vidéki kiállítások anyagi sikerrel is járnak, megveszik és megbecsülik a képeket.

Azonban minden vonalon radikálisan kellene fellépnie a vidéknek. Ott van az Erdélyi Múzeum követendő példái, mely rátette a kezét az erdélyi leletekre.

Hiszen ha a vidék képes lesz kulturális tevékenységét a maga teljes mértékében kifejteni, jól fogja magát érezni az intelligencia, és nem fog oda törekedni, hogy ha csak lehet a fővárosba jusson.

A kulturához azonban pénz kell.

maguk gyarioróságában. — És Ellen csodálkozva hallgatta az én mesémet, furcsa, hazug nyomoruságos energiátlan és mégis édes, intim bohémkedésekről, ámde az éjszaka hideg levegőjében szava melegsége lehült és gyakran táncoltak a szemünk előtt hajnali kétségbeesések: sarki kávéházak. . . ahol az ember nem tudja, hogy mit csinál s a cigány naiv szentimentális, szomorú kuplét huz a fülébe, aztán hazatérés, s a konflisok, azok a sáros, undok, fekete ládák.

És Ellen az ő körülhatárolt fehérletéből csodálkozva nézett rám, beszélt a tornázó, csontos svéd fiukról és megígérte, hogy másnap megmutatja a muszkliját.

Hajnaltól indultunk tovább. A keresztül virrasztott éj megviselt, hiszen hosszú, fáradságos utakat váltottunk rövid pihenőkkel: de valami leirhatatlan kéj volt bizonytalan léptekkel haladni lefelé a meredek ösvényen s bátran szembenézni szédítő mélységekkel. Ellen fáradtan mosolygott és belémmarkarolt. A Sarjakkal-jaken 2100 méteres csúcsát jártuk, ernyedt izmokkal, de Ellen tréfálkozott és kacagott. Levette a fekete szemüveget, amit azért viseltünk, hogy ne vakítson a hó hogy ne kápráztassák a fehér szűzi mezők. Mámoros diadalmas ut volt!

S akkor újra emlékeimről szóltam. Lássá Ellen így megyünk Bohémiába Budapest. Most újra fáj a hideg, becsü-

Az a kérdés, hogy kik adják ezt a pénzt?

Ha a vidéki ember a fővárosba rándul, azt mindig megfelelő bankók kíséretében teszi. Végigjár minden látnivalót, színházat, orfeumot, tárlatot.

Ha a vidéki ember nem fogja sajnálni ezt a pénzt nem idegen helyen, hanem a saját otthonában kiadni, ha megfogja érteni azt, hogy ezzel a saját jólétének és kulturkörnyezetének az alapját építi, akkor meg lesz ez a pénz. És ha a közönségben meg van ez a kulturkedv, akkor a vidéki direktor azzal fog válaszolni a szerződésszegésre csábító pesti direktornak, hogy többet fizet a színésznek, mint a mennyiért elvinnék.

És ha a piktor megkapja a képeiért értékét, neki mindegy lesz, hogy nem a pesti Műcsarnokban adta azokat el.

A kultúra decentralizálása első sorban is a vidéki közönség áldozat készsége fog mulni.

A decentralizáló mozgalmak újabb példái — bizunk benne — követésre találnak!

HIREK.

— Kinevezések. A m. kir. vallás és közoktatástügyi miniszter Gyulai László helybeli áll. fiu polgári iskolai helyettes tanárt 1913. évi január 1-én kezdődő hatálylyal a X. fiz. o.-ba rendes tanárrá nevezte ki.

Kinevezte továbbá Pribis Ilonka kis asszonyt, lapunk egyik munkatársának Pribis Ödön ny. jegyzőnek a leányát, a

letes, szűzi észak.

Ellen csak kacagott, és magával ragadta az én lelkeimet is, a szemeim csillogva melegegett lányos könnyedségén és életvidor fiatalságán.

Akkor jött közbe valami. Társaságunk egyik széles tagja, egy rokonszenves francia mérnök az egyik fordulónál lezuhant és szörnyet halt. Ott északon nagyon komor a halál, sötétebb mint másutt, és Ellen kacagása megfagyott. Nem láttam többet nemtörődő jókedvben, bohókás vídamságban: újra rálehalt az ott mindent körülvevő hidegnek tiszta komolysága. Mikor Ringatsóban elváltunk, mert ő ott-hon volt már s én onnan Göteburgba hajóztam, férfiasan megszorította a kezemet és azt mondta:

„Maguk tudnak nevetni, de nem tudnak sírni.”

Egy szempillantás alatt végigszaladt a lelkem filmjén sok színes napom és éjem, boldog finom szomorúságaim s tiszta lánynevetés csendült a fülemben és válszoltam.

„Kedves Ellen, akkor nekünk jobb”

Rámnézett, a tekintetében volt egy szemérmnyi guny. Azt gondoltam nem baj, nem érti. Honnan ismerné ő a mi szépségeinket?

Ma hajlandó lennék ironiáját odamagyarázni, hogy nagyon is megértette.

trenseni áll. felsőbb leányiskolához segédtanítónővé a XI. fizetési osztályba való sorozással.

— Kinevezés. A legutóbbi hivatalos közli, hogy az Igazságügyi miniszter a fiatalokak temesvári felügyelő hatóságának tagjává, a kevevárai járásbírósg területére Berkes József, r. k. s. lelkészt nevezte ki.

— Uj tartalékos zászlós. A jan 1-i hivatalos lapban olvassuk, hogy a Hadügyi miniszter D. r. Rosenbergh Mór, helybeli ügyvédjelöltet tartalékos zászlóssá nevezte ki a honvédséghez.

— Előléptetés. A vallás és közoktatástügyi miniszter Rajcsányi Ernő helybeli polg. isk. tanárt a X-ik fizetési osztály második fokozatába léptette elő.

— Eljegyzés. Községünkben bizonyára élénken emlékeznek még vissza Ticseric János betétszerkesztő telekkönyvvezetőre és annak családjára, akik most Esztergomban laknak. Mint most megtudtuk kedves és szép leányát Ticseric Etuskát eljegyezte Smélik János Stomfáról.

— Öngyilkosság. A kevevárai járáshoz tartozó Temessziget községben kedden este 6 óraker szolgálati fegyverével föbe lötte magát egy Farkas József nevű veszprémi születésű csendőr és rövid szenvedés után meg is halt. Az illető már reggel általános kedvetlenségéről, és rosszultról panaszkodott s ezen állapota a nap folyamán sem enyhült, sőt rosszabbodott. Kosztolácz szerbiai községgel szemben teljesítvén szolgálatot, felmentésért telefonirozott, amely nemsokára meg is érkezett. A küldött kocsiával a temesszigeti őrsre visszaindulva, a kocsiában követte el az öngyilkosságot. A dördülő lövésre a kocsi hátranzvén, a csendőr már hálaltusáját vivta. Segítségéről szó sem lehetett. Az öngyilkos oka ismeretlen.

— A villanyvilágítás. Már eokszor hirt adtunk arról, hogy villanyvilágításunk nemsokára üzembe helyezhető. Ezen hiraadásaikat aztán mindig megeáfolták előre nem látott körülmények. Egyszer nem érkeztek meg a gépek a kellő időben, máskor nem állott rendelkezésre a szükséges személyzet, harmadszor meg az időjárás volt a kerékkötő stb.

Most végre — ha csak megint nem jön valami közbe — abban a helyzetben vagyunk, hogy a közönségnek határozottabb és megbízhatóbb hírekkel szolgálhatunk. Kollmann Mór a villanyvilágítási iroda vezetőjétől megtudtuk, hogy a szükségelt Diesel-féle motor már megérkezett és beállított, a transzformátorokkal is rendbejötték s az utcai karoknak több mint negyed része fel van szerelve úgy, hogy február 20-án Kevevára már villanyfényben úszhat.

Ha hiraadásunk mindezek dacára most sem válhatik valóra a jelzett időre, azért Kollmann Mór urat illeti a felelőség.

— Felozlott a Vászabandája. Községünknek mulatni vágyó polgársága, de sokan mások is élénk sajnálkozással fogják tudomásul venni, hogy kiváló cigányzenekarunk többé — kevésbé felozlott. A zenekar legkiválóbbjátékosai, így maga a primás két fiával Fehértemplomra költözött. Egy másik része a bandának Töszögi másodprimással Resiczára ment el. Hallomás szerint nem is szándékoznak többé visszajönni, mert keveslették a lumpolásokat és mulatságokat.

Egy másik verzió szerint csak addig maradnak távol, míg a mostani lázas siet-

séggel épülő utakkal készen lesznek, mert félnek a robot munkálatoktól. Bármiként van is, csak őszinte sajnálkozásunkat fejezhetjük ki, annál is inkább, mert az utóbbi időben a zenekar nívója határozottan emelkedett. A fiatal Sándor primás élénk ambícióval tanította a bandát az idény legaktuálisabb darabjaira úgy, hogy máshonnan idejött urak sokszor csodálkoztak cigányaink tudásán és a kor igényeinek megfelelő előrehaladottságán.

Mi azt hisszük, hogy az elmentek még vissza fognak jönni, mint azt már több ízben megsejlekedtünk. Bárcsak hitünkben ne is csalatkoznánk.

— **Felruházott szegény tanulók.** A helybeli ovoda, elemi nép és iparostanoneiskola karácsonyi ünnepélyén a következő szegény tanulók kaptak jó meleg téli ruhát: Kosár György, Schein Szojka, Schuhmann József, Gondor Anna, Grau Regina, Jámbor Mária, Martin István, Bunda Péter, Dumitov János, Florea Dóme, Schein György, Schein József, Rippel József, Petku Szilárd, Sándor József, Schwall Mária, Kosár Alajos, Dalea András, Hornung Antal, Leaer József, Müller Károly, Miskolczy Mária, Osztermann Gizella, Bauer Róza, Brettschneider Mária, Gál Zsófia, Speichert Anna, Csóti Katalin, Korák Miron. Sztankov Ilona, Milinov Angyalka, Trkulya Danica, Lechleiter Janka, Kosár Teréz, Rác Viktor, Noviczki Mária, Pummikalkó J., Pummipalkó P., Szabó István, Waldrich Lajos, Szakács Imre, Oros Athanász, Oros Rakilla, Paneszkú Kornél, Paneszkú Mileva, Sogor Ilona, Kornya Traján, Kóics Axentije, Popáz Dezső, Jovanov Róza, Pavlov Vitályos, Zsivkovic Sztana, A'bauaczov Miklós, Rác Mihály, Petrovics Zágorka, Pavlov Velinka, Sztójšin Leposzáva, Bauer Antal, Forrai Géza, Zsiga Jakab, Faull Frigyes, Adamov Julia, Grau Erzsébet, Horváth Borbála, Klósz Anna, Kondor Katalin, Kosár Emma, Müller Janka, Zsiga Ayatha, Munteán Anna, Glavonics Katalin, Jovánov Mária, Jovánov Hajnalka, Schibelka Mária, Korák Zágorka, Ivkov Erzsébet. Összesen tehát 76 tanuló, akinek nevében hálás köszönetet mond a nemes szívű adakozóknak Wenner Miklós igazgató.

— **Helyreigazítás.** Karácsonyi számunkban tévesen közöltük a helybeli szikvizgyárosok között létrejött egyezményt. A szikviz ára bárkinek, tehát még a vízszont elárúsítóknak is 8 fillér és nem 6 fillér, amint azt közöltük. A nagy üvegek ára 16 fillér. A kracherlik ára pedig 12 fillér.

— **Bimbóhullás.** Közvetlen a karácsonyi ünnepek után hunyt el hosszabb betegeskedés után Balogh István bankhivatalnoknak kicsiny fiaeskája. A gyászoló szülők fogadják igaz részvétünket!

— **Tűz.** Szerdán este tűz ütött ki Skarday Károlynak a vasúti állomás közelében fekvő kukoricás hambárjában, amelyet azonban még a tűzoltóság megérkezése előtt eloltottak a házbeliak a szomszédság segítségével. A tűz úgy ke-

letkezett, hogy a hambár alatti konyhában — disznóölés lévén — egész napon át tüzeltek s így a fagerendák valahogyan tüzet fogtak. Nagyobb kár nem esett.

Utcai árús gyermekek. A nagy városok levegőjében nőnek fel ezek, fiúk és lányok vegyesen. A virágoktól a napi szükségleti cikkeken át az újságokig alig akad valami, amit ne árulnának. Így van ez minden nagy városban, köztük Budapesten is. Angolországban mozgalom indult meg a gyermekek ilyen alkalmazása ellen. A mozgalom vezetői hivatkoznak arra, hogy a gyermekeknek nagyon árt ez a foglalkoztatás, mert miatta később teljesen hasznavehetetlenné válnak a rendes munkára. A kormány, szócas szerint, bizottságot küldött ki, hogy tanulmányozza a kérdést, amit az el is végzett. A bizottság többsége határozottan követelte, hogy a tizennyolc évesnél fiatalabb gyermekeket szigorúan tiltsák el az utcai árusítástól, annál is inkább, mivel az rájuk nézve nagyon súlyos erkölcsi veszedelemmel jár. A legtöbb gyermek elmulatja a pénzét, nagyon soknak meg az apja csak azért nem jár munkába, mivel úgyis megél a fia vagy leánya keresményéből. A bizottság azonban nem állt meg itt, tovább ment, megkérdte a nagyobb gyárak vezetőseit, hogy mondják, mint lehetne értékesíteni az utcai árusításra kárhozottatott gyermekek erejét más tereken! Egységes képet nem adtak a feleletek, semmiképen nem tudtak dűlőre jutni, azért most azon töri a bizottság a fejét, hogy hol foglalkoztassák a gyermekeket, ha eltiltják őket az utcai árusítástól?

— **Belgrád öltözködik.** Azt olvassuk, hogy a belgrádi hölgyek öltözködnek, a háború után ragyogó toalettet esinálnak, óráig ülnek a tükrök előtt, hogy igazán tessenek az úszkúbbi hölgyeknek. Sohase ment jobban a belgrádi divatkereskedőknek. A belgrádi elegancia pedig sohase ragyogott fényesebben. Mi azonban gyakran jártunk a szerb fővárosban s ismerjük a belgrádi papagály-eleganciát. Ez a város mohón és kritika nélkül öltözködik. A korzón láttunk lakkcipőket, amelyek ronajosak voltak, száz kononás kalapokat és alatta egy ócska bluzt, gyémánt-nyakéket piszkos nyakon, moszkvai orosz bundát és meztlábás gavallért, szalonkabátos urakat, akik sárga és lila nyakkendőt viseltek. Istenem, milyen szomorú idill lehet az kis belgrádi nő lila harisnyában, egy régi vörösvirágos párisi kalapban, fekete selyemuhában és fehér keztyűben oda simul az urához, a félkezü hűshöz, aki büszkén feszít el a Topesíderen. . .

— **A gyanus költő.** Egy szerkesztőségbe kéziratot vitt egy fiatalember. Egyenesen a szerkesztőhöz kopogtatott be a kézírtal. A kézirát természetesen költemény volt. A szerkesztő elolvasta a verset, majd így szólt a költőhöz:

— Volt ön ezzel a költeménnyel már más lap szerkesztőségében is?

— Nem voltam.

— Akkor honnan van ez a kék folt a szemén?

— **Helyes nevelés.** Az anya: Mit kerestél, kis lanyom, a nevelésről szóló könyvben?

— Azt akartam megtudni, hogy helyesen neveltél-e?

14 hold föld

szabadkézből tehermentesen
eladó.

Bővebb felvilágosítást nyújt
Dr. Bozseshy ügyvédi irodája
Keveváran.

1291/912 végr. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. c. 102 § értelmében ezennel közhírré teszi, hogy az Obecsei kir. járásbírósnak 1912 évi Sp. I 412/4 sz. végzése következtében Dr. Bartulov Gáspár kevevárai ügyvéd által képviselt Dr. Balana Pál ügyvéd Obecsei lakós javára 444 k. 82 f. s. jár. erejéig 1912 évi október hó 14 foganatosított kielégítés végrehajtás utján le és 1800 kor. becsült következő ingóságok, u m. kukorica nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a kevevárai kir. járásbírósnak 1912 évi V. 806 számú végzése folytán 444 k. 32 f. tőkekövetelés, ennek 1912 évi január hó 1 napjától 5/10 kamatai váltódúli és eddig összesen 150 k. 52 f.-ben bíróság megállapított költségek erejéig alperer Székelykevei lakásán a már fizetett 200 k. és 70 k. betetésével leendő megtartására 1913 évi január hó 15 napjának délutáni 3 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg hogy az érintett ingóságok az 1881 év, LX. t. cz. 107 és 108 § ai értelmében kézpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsarolási jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881 évi LX. t. c. 120 § értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kevevára 1913 évi jan. hó 4-én.

Orsò János, kir. bir. végr.

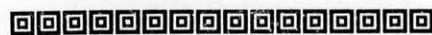

Brock Illés és Fiai

Kevevára.

Kiváló minőségű fajborok raktáron

Kadárka, Risling Kreaci,
Bakator (Erdélyi Ó - fehér.)

Sok fejlődési megtakarít, ha
Karácsonyi ajándékait

STERNBERK

nagy műkereskedésében szerzi be, értékes **műtárgyak**, Valódi **brill.**
ékszerek, modern **csillárok**, valódi **perzsa szőnyegeket**, ezüst és
china tárgyakat,

bámulatos olcsó, leszállított alkalmi szabott árak mellett vásárolhat.

Képkiallítás e hó 10-től.
Temesvár-Belváros, Merczy-utca.

Szabad megtekintés

Telefon 11-77.

9171/912 tlkvi szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kevevárai kir. jbiróság mint tlkvi hatóság Gruics Milutin javára 800 kor. tőke és jár. és még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881 évi LX. t. cz. 144 187 és az 1908 évi XLL. t. cz. 27 §§-ai alapján és a 146 §-a értelmében Obrenov Vazulné szül. Dimitrievics Angelina homokosi lakós ellen a fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő Kevepallos községben és a kevepallosi 58 sz. betétben felvett következő ingatlanok:

A I. 551 hrsz. Ház 82 özs. a udvarral 588 n.-öl és 552 hrsz. Kert a beltelekben 308 n.-öl 5/8-ad része 2750 kor. becsárban. -mint az utóajánlattevő által ígért összegben az árverést Dunareana takarék és hitelintézet r. t. utóajánlata következőében az árverést elrendeli s annak feltételeit a következőkben teszi közzé:

A nyilvános árverés Kevepallos község-házánál 1913 évi Január hó 28 napjának d. e. 9 órakor fog megtartatni jelen árverési feltételek mellett melyek egy a tlkvi hivatalban mint Kevepallos község-házánál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

1. A kikiáltási ár az utóajánlati összeg.
2. Az ingatlanok a kikiáltási áron alul nem fognak eladatni.

3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át készpénzben vagy ovadékképes értékpapirban letenni.

4. Az utóajánlattevő az árverésnél meg nem jelenik.

5. Ha az árverésen az utóajánlatnál nagyobb i. éret nem tételik az ingatlanok az utóajánlattevő által megvettnék nyilvánlattanak.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért megféléő vagyis 10% -ra kiegészíteni ha eme kötelezettségének eleget nem tesz a ígérére figyelmen kívül hagyásával és kizárásával az árverés nyomban folytatódik.

7. Az újabb árverés költségeit a vevő köteles fizetni az ígért vételáron felül.

8. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkerésétől számított 15 nap alatt a másodikat ugyaneznaptól számított 45 nap alatt mindenegyes vételári részlet az árverés napjától járó 5% kamatokkal együtt a kevevárai kir. adóhivatalnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletben számíttatik be.

Keveváran 1912 évi december hó 1-én
Hajdu s. k. kir. albiró.

A kiadmány hitelül:

Dinusz János, kir. telekkönyvvezető.

1225/912 végrh. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c 102 §-értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kevevárai kir. járásbírósnak 1912 évi Sp. I. 589/9 sz. végzése következtében Dr. Abonyi Henrik kevevárai ügyvéd által képviselt Kreczuly György omlodi lakós javára homokbályányosi lakós ellen 107 kor. s jár. erejéig 1912 évi december hó 3 foganatosított kielégítés végrehajtás utján lefoglalt és 720

kor. becsült következő ingóságok u. mint kukorica nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kevevárai kir. járásbírósnak 1912-ik évi V. 1002/6 számú végzése folytán 107 k. tőkekövetésének 1912 évi aug. hó 30 napjától járó 5% kamatai és eddig összesen 52 k. 31 f.-ben bíróság már megállapított költség erejéig alperes homokbályányosi lakásán leendő megtartására 1913 évi Január hó 15 napján d. u. 2 órája határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsár. alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kevevára 1913 évi jan. hó 4-én.

Orsó J. kir. bir. végrehajtó.

Hirdetéseket

kedvező feltételek mellett elfogad
a kiadóhatal.

Kawa - Santal - Kapszulák

kitünő szer húgyvesztőfolyás, kankó, here-
lob, hólyaghurut és idült fehérfolyás

:: :: ellen. Meglepően gyors hatás. 1 doboz ára 3 korona. :: ::

Dr. Bojta - Injekció

ezzel egyidejűleg használva. O.vosilag ajánlva. 1
üveg 1 kor. 60 fillér; ehhez egy fecskendőző fér-

:: :: fiaknak vagy nőknek 1 kor. 50 fillér. Eredményért kezeség. :: ::

Universal - Fluid

felülmulhatatlan hatású testszaggyógyászatnál, reuma-, csusz-,
fej-, fogfájásnál és b. írvizketegységnek. 1 próba üvege

:: :: :: 40 fillér 1 nagy üveg 1 kor. 50 fillér. :: ::

Skribanek K. M. gyógyszerháza a „Kereszt”-hez, Temesvár.

:: **Erzsébetváros. XIV., Hunyadi-ut 30.** ::

Vizsontelárusítók jól fizetve.

NYILVÁNOS KÖSZÖNET

Wilh. Im Ferenc gyógyszerész urnak, es. és kir. udvari
szállító Neunkirchen. Alsóausztria, feltalálója a

WILHEM-FÉLE TEÁNAK.

Hogy én a nyilvánosság elé lépnek, teszem ezt azért,
meri kötelességemnek tartom Wilhelm Ferenc gyógyszer-
szerész urnak Neunkirchenben, hálás köszönetemmel
nyilvánítani azon szelgálatáért, melylyel a Wilhelm-
féle tea az én

fájdalmas reumatikus szenvedéseimet

megszüntette és ezért azoknak, kik ezen rettenetes
betegség e cetek, ajánlom a tea has.nalátát 4. heti
használat után nemesak teljesen megszűnt a fájdalom,
hanem dacára annak, hogy már 6 hét óta nem
izsom a teát, az egész testalkatuzem megjavult.
Én megvagyok győződve, hogy mindenki, aki ha-
sonló betegségben szenved, ezen tea használata ál-
tal a feltalálót, Wilhelm Ferenc urat, úgy mint én,
aldani fogja.

Kiváló tisztelettel
Butschin-Streifeld grófnő
főhadnagy-neje.

Ára csomagonkint 2 K. 6 csomag 10 K.

Hol gyógyszerháza s drogeniában nincs, direkt küldés!

„Varázsfuvola”
Eárki egy óra alatt megtanulhat rajta ját.szani. A „Varázsfuvola” rendkívül kellemes 20 acél trombitahanggal és 4 erős bőgővel van ellátva. Diszes kivilbelben, kottafüzettel, dalokkal, tokkal ajánlékkal együtt **csak 4 korona.**
Csakis Wágner Hangszer Király országsele elismert legelső trombitahangszertüherész a kapható Budapest, József körút 15 - Gyertyavető műhely. Könyv íróly cses hangszeregyezeket

„Styria-Universal“**Kötőgépek**

megmunkálnak finom és vastagszálú pamutot ugyanazon gépen. Árjegyzék ingyen. Részletfizetésre is Styria-kötőgépgyár Graz Ill.

Képviseleők kerestetnek.

Könyvkötői műhelyemben

mindenféle e szakmába vágó munkálatok a legnagyobb szakértelemmel elkészítetnek.

Oberläuter Róbertné.

Tanonc

felvétetik

Az Oberläuter-féle könyvnyomdában.

Lehrling

wird aufgenommen

in der Oberläuter'sche Buchdruckerei.

676/912 végr. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t. cz. 102 §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a fehértemplomi kir. törvényszéknek 1912 évi 11017 számú végzése következtében Dr. Bartutov Gáspár ügyvéd által képviselt Laskay Sándor javára . . . ellen 111 kor. 12 fill. s jár erejéig 1912 október 29-én foganatésított végrehajtás utján le és felülfoglalt és 700 koronára bécsült következő ingóságok u. m. ló, kocsi, szerszám vongora nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kevevára kir. járásbíróóság 1912 V. 756/2 számú végzése folytán 111 kor. 12 fill. tőkekövetkező, ennek 1911 április 19 napjától járó 6% kamatai és eddig összesen 98 kor. 40 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Székelykevény alperes lakásán leendő megtartására 1913 évi jan. hó 4 napj. d. e. 10 órája határidőül kítűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881 évi LX. t. c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik

Kevevára 1912 évi dec. hó 20 napján.

Csurits Laj. kir. bir. végrehajtó

1281/912 végr. szám.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881 évi LX. t.-c 102 §-értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kevevára kir. járásbíróóság 1912 évi Sp. I. 24/7 sz. végzése következtében Dr. Bogdanov Váza kevevára kir. ügyvéd által képviselt Slivovacszy Szofranné szül. Jankov Rakila deliblái lakos javára kevevára kir. lakos ellen 200 k. s jár. erejéig 1912 évi december hó 11-én foganatésított kielégítés végrehajtás utján le- és felülfoglalt és 720 kor. bécsült következő ingóságok u. mint kukorica nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a kevevára kir. járásbíróóság 1912-ik évi V. 1029/1 számú végzése folytán 200 kor. tőkekövetkező és eddig összesen 33 k. bíróilag már megállapított költségek erejéig leendő megtartására 1913 évi Január hó 15 napján d. e. 8 órája határidőül kítűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezenel oly megjegyzéssel hívatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108 §-ai értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az LX. t. c. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kevevára 1913 évi jan. hó 4-én.

Orsó J. kir. bir. végrehajtó.

9063/912 sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A kevevára kir. bíróság mint tlkvi hatóság a szegedi kerekedelmi és Iparbank javára 1500 korona tőke és jár. és a még felmerülendő költségek kielégítése végett az 1881 évi LX. t. cz. 144 és 187 és az 1908 évi XII. t. cz. 27 §-ai alapján és a 146 §-a értelmében Degyaszi Kozsa és trsai deliblái lakos ellen a fehértemplomi kir. törvényszék területén fekvő Deliblát községben és a deliblái IV/82 VI/487 és VII/24 lapsztlkvben felvett:

I. a deliblái IV/82 (VI/284 VI/487) lapsztlkvben felvett: 182 hrsz. 1 hold 1064 n.-öl I oszt. kaszáló 580 korona becsárban, 132 hrsz. 2 hold I. o. szántó 580 kor. becsárban.

II. a deliblái VI/487 (: VII/1074 :) lapsztlkvben felvett 150 m. hrsz. 3 hold I. o. 812 kor. becsárban.

III., a deliblái VII/24 lapsztlkvben felvett hrsz. nélküli 800 n.-öl kert 232 k. becsárban mint az utóajánlattevő által ígért összegben az árverést dr. Frankl Sándor kevevára kir. lakos utóajánlata következtében elrendeli és ezt valamint annak feltételeit a következőkben ezenel közhírré teszi:

A nyilvános árverés Deliblát községhezánál 1913 évi Január hó 17 napjának d. e. 9 órakor fog megtartatni jelen árverési feltételek mellett melyek ugy a tlkvi hivatalban mint Kevepalós községhezánál a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

1. A kikiáltási ár az utóajánlati összeg.

2. Az ingatlanok a kikiáltási áron alul nem fognak eladatni.

3. Az árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10 %-át készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban letenni.

4. Az utóajánlattevő az árverésnél meg nem jelenik.

5. Ha az árverésen az utóajánlatnál nagyobb ígéret nem tételik az ingatlanok az utóajánlattevő által megvettnék nyilváníttatnak.

6. A legtöbbet ígérő illetve vevő köteles nyomban a bánatpénzt az általa ígért megfelelő vagyis 10 %-ra kiegészíteni ha eme kötelezettségének eleget nem tesz a ígéréte figyelmen kívül hagyásával és kizárásával az árverés nyomban folytatódik.

7. Az újabb árverés költségeit a vevő köteles fizetni az ígért vételáron felül.

8. Vevő köteles a vételárat két egyenlő részletben és pedig az elsőt az árverés jogerőre emelkerésétől számított 15 nap alatt a másodikat ugyaneznaptól számított 45 nap alatt mindenegyes vételári részlet az árverés napjától járó 5% kamatokkal együtt a kevevára kir. adóhivatalnál lefizetni.

A bánatpénz az utolsó részletben számíttatik be.

Kevevára 1912 évi november hó 26-án

Hajdu s. k. kir. albiró.

A kiadmány hitelül:

Dinusz János, kir. telekkönyvvezető.

